

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล

พ.ศ.

ตามที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดย สศค. ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของ สศค. (www.fpo.go.th) และเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งผลการเปิดรับฟังความคิดเห็นปรากฏว่า มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๔ ราย ร่วมแสดงความคิดเห็น โดยไม่มีความคิดเห็นใดที่คัดค้านต่อหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. ดังนั้น สศค. จึงได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวประกอบการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. และกระทรวงการคลัง โดย สศค. ได้นำเสนอเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ เพื่อนำเสนอร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ต่อมารองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กระทรวงการคลังดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. ตามความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง ทั้งนี้ กระทรวงการคลังโดย สศค. ได้ดำเนินการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. เรียบร้อยแล้ว รวมทั้งได้เปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล พ.ศ. (ร่างพระราชบัญญัติฯ) ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กระทรวงการคลังจึงได้นำร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อไป

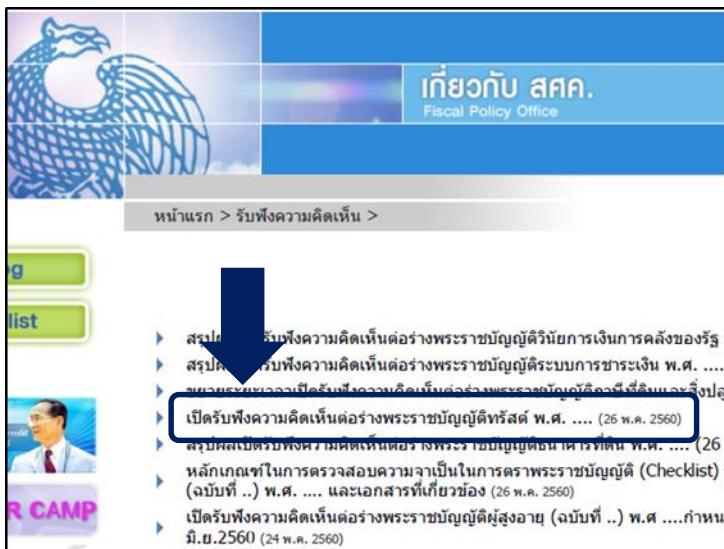
ในการนี้ สศค. จึงได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ของ สศค. (www.fpo.go.th) และเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๑ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

สศค. ขอสรุปผลการเปิดรับฟังความคิดเห็นข้างต้น ณ วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๑ ดังนี้

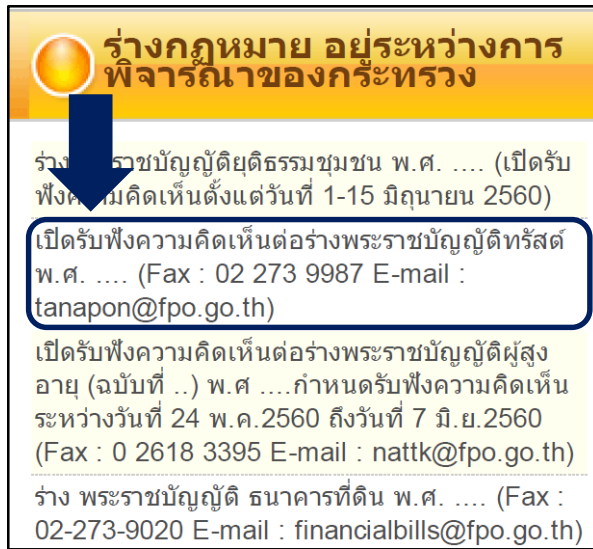
๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สศค. เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศค. (www.fpo.go.th) และเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) โดยสามารถแสดงความคิดเห็นมาได้ทั้งช่องทางโทรสารหมายเลข ๐ ๒๒๗๓ ๙๙๘๗ และ Email : thanakorns@fpo.go.th ทั้งนี้ สศค. ได้ดำเนินการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้วจำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

๑.๑ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ (ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ.)

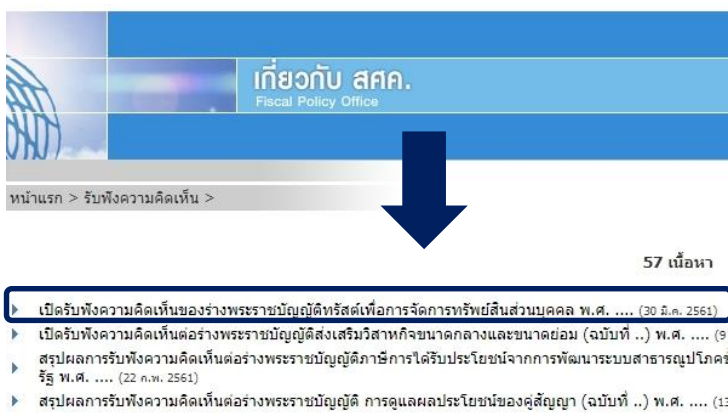

การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (www.fpo.go.th)

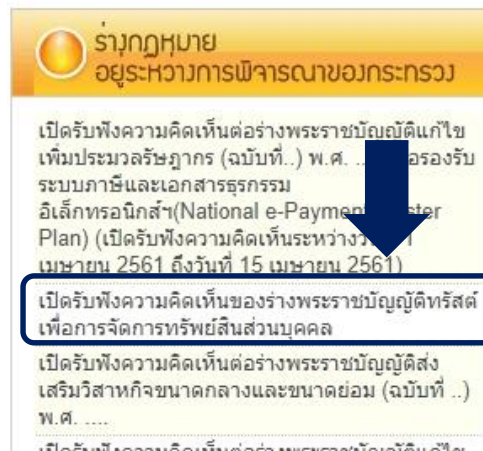

การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th)

๑.๒ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๑ (ร่างพระราชบัญญัติฯ)

การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (www.fpo.go.th)

การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th)

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ (ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ.) และครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๑ (ร่างพระราชบัญญัติฯ)

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ (ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ.) ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็น

๓.๒ การประชุมหารือเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (การประชุมหารือฯ) ครั้งที่ ๑ ประกอบด้วย กระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) สมาคมธนาคารไทย สมาคมบริษัทหลักทรัพย์ไทย (Association of Thai Securities Companies: ASCO) และบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี่ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ และได้นำข้อสังเกตของการประชุมหารือฯ ครั้งที่ ๑ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ. และได้นำร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงแล้วมาหารือในการประชุมหารือฯ ครั้งที่ ๒ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กระทรวงยุติธรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.ล.ต. สมาคมธนาคารไทย ASCO และบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเคินซี่ จำกัด เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๓.๓ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๑ (ร่างพระราชบัญญัติฯ) ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็น

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความเห็นและคำชี้แจงเหตุผล

๔.๑ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ (ร่างพระราชบัญญัติทรัสต์ พ.ศ.) หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวน ๔ ราย โดยสรุปความคิดเห็นและคำชี้แจง ดังนี้

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
มาตรา ๑ ประเด็นเรื่องชื่อของร่าง พ.ร.บ.	ไม่ขัดข้องกับการกำหนดชื่อดังกล่าว หากต้องการกำหนดให้เป็นกฎหมายกลางของประเทศ อย่างไรก็ตาม ชื่อดังกล่าวนี้ อาจทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ว่า พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ภายใต้กฎหมายกลางฉบับนี้ด้วย แม้ว่า จะมีการระบุวัตถุประสงค์ไว้ในมาตรา ๔ ก็ตาม	ชื่อของร่างพระราชบัญญัติได้ถูกกำหนดให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการมีกฎหมายการก่อตั้งทรัสต์ เป็นการทั่วไปในประเทศไทย และได้มีบทบัญญัติกำหนดขอบเขตวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งทรัสต์ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้อย่างชัดเจนแล้ว
มาตรา ๓	ควรปรับคำนิยามของ “สำนักงาน ก.ล.ต.” โดยอ้างอิงกับกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมใน	ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
ประเด็นเรื่อง นิยามของสำนักงาน ก.ล.ต.	ตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ เช่น “สำนักงาน ก.ล.ต.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วย <u>หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์</u>	
มาตรา ๔ (๑) ประเด็นเรื่อง การฝ่าฝืน บทบัญญัติ วัตถุประสงค์ การก่อตั้งทรัสต์ (๒) ประเด็นเรื่อง การก่อตั้งทรัสต์ เพื่อการกุศล	เข้าใจว่าการทำผิดมาตรา ๔ เป็นเหตุให้โมฆะ ไม่มีความผิดทางอาญาหรือทางปกครอง การก่อตั้งทรัสต์เพื่อการกุศลหากสามารถทำได้ ตามขอบเขตของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีความแตกต่างจากการจัดตั้งมูลนิธิ/องค์กร การกุศลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งมูลนิธิ/องค์กร การกุศลอย่างไร	เป็นการกำหนดขอบเขตของการก่อตั้งทรัสต์เพื่อให้ การก่อตั้งทรัสต์มีผลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การทำผิดมาตรา ๔ ไม่ได้กำหนดโทษไว้ แต่ที่ให้ตก เป็นโมฆะเพื่อให้คู่สัญญาทุกฝ่ายกลับสู่สถานะเดิม และดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การก่อตั้งทรัสต์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการบริหารจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของ ผู้รับประโยชน์ตามที่ได้ระบุในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ โดยมีทรัสต์ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่บริหารจัดการ ทรัพย์สินเป็นไปตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์
มาตรา ๗ - ๑๐ ประเด็นเรื่อง การกำหนดให้ผู้ ก่อตั้งทรัสต์ หรือทรัสต์เป็นผู้รับ ประโยชน์	เนื่องจากร่าง พรบ. ทรัสต์ฉบับนี้ ไม่ได้มีข้อห้ามมิให้ผู้ก่อตั้ง ทรัสต์หรือทรัสต์เป็นผู้รับประโยชน์ ดังนั้นจึงควร กำหนดให้ชัดเจนว่า ผู้ก่อตั้งทรัสต์หรือทรัสต์ไม่ควรเป็น ผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว เช่น “ <u>ผู้ก่อตั้งทรัสต์หรือ ทรัสต์สามารถเป็นผู้รับประโยชน์ร่วมกับผู้รับประโยชน์ รายอื่นได้ แต่ไม่ควรให้เป็นผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว</u> ” เพื่อป้องกันการขัดแย้งทางผลประโยชน์ และมีให้ชัดเจน กับเจตนารมณ์ในการก่อตั้งทรัสต์ตามร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้	ได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อห้ามทรัสต์เป็นผู้รับประโยชน์แล้ว
มาตรา ๗ ประเด็นเรื่อง พินัยกรรม	เนื่องจากมาตรา ๗ กำหนดว่า ทรัสต์ย่อมก่อตั้งขึ้น เมื่อมีการทำสัญญาเป็นหนังสือ และผู้ก่อตั้งทรัสต์ได้ โอนทรัพย์สินหรือก่อทรัพย์สินสิทธิหรือสิทธิใด ๆ ที่จะให้ เป็นกองทรัสต์แก่ทรัสต์แล้ว ดังนั้น การออกร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงไม่ครอบคลุมถึงการก่อตั้ง ทรัสต์โดยพินัยกรรม ทำให้ผู้จัดการทรัสต์มรดกมี หน้าที่แบ่งปันทรัสต์มรดกให้แก่ทายาทเท่านั้น หากมีการกำหนดให้การก่อตั้งทรัสต์โดยพินัยกรรมอยู่ ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ผู้เสียชีวิต สามารถจัดการทรัสต์มรดก เพื่อผลประโยชน์ของ ทายาทซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ได้ เช่น ทายาทซึ่งรับ มรดกเป็นเด็กซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะได้รับมรดกจาก	การก่อตั้งทรัสต์ตามเจตนารมณ์ของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการก่อตั้งทรัสต์ เพื่อบริหารจัดการทรัพย์สิน โดยการก่อตั้ง ทรัสต์จะต้องมีการทำสัญญาเป็นหนังสือและผู้ก่อตั้ง ทรัสต์จะต้องโอนทรัพย์สินหรือก่อทรัพย์สินหรือ สิทธิใด ๆ ที่จะให้เป็นกองทรัสต์แก่ทรัสต์เพื่อทำหน้าที่ บริหารจัดการทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ของผู้รับ ประโยชน์ตามที่ระบุในสัญญาก่อตั้ง ทรัสต์ และ การบริหารจัดการทรัพย์สินเป็นไปตามระยะเวลา ตามที่อาจกำหนดไว้ก็ได้ ซึ่งอาจกำหนดระยะเวลา ยาวนานจนผู้ก่อตั้งทรัสต์ถึงแก่ความตายไปแล้วก็ได้ แต่ทรัสต์ยังคงบริหารจัดการทรัพย์สินในกองทรัสต์

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>พ่อแม่อาจจะจัดตั้งทรัสต์โดยพินัยกรรม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจัดการทรัพย์สินรกรกให้แก่ทายาทได้</p> <p>* ปพพ. มาตรา ๑๖๘๖ อันว่าทรัสต์นั้น จะก่อตั้งขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมด้วยพินัยกรรมหรือด้วยนิติกรรมใดๆ ที่มีผลในระหว่างที่มีชีวิตก็ดีหรือเมื่อตายแล้วก็ดี หามีผลไม่ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์เท่านั้น*</p>	<p>ต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้และตามเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้งทรัสต์</p>
<p>มาตรา ๗ ประเด็นเรื่อง หลักเกณฑ์ ผู้ก่อตั้งทรัสต์</p>	<p>ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในกรณีที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์กับทรัสต์เป็นนิติบุคคลและบริษัทแม่กับบริษัทย่อยหรือรวมจะมีเงื่อนไขอะไรเพิ่มหรือไม่ที่จะไม่ขัดกับร่างพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๗ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้เพียงว่า ห้ามผู้ก่อตั้งทรัสต์เป็นบุคคลเดียวกับทรัสต์ และผู้ที่ทำหน้าที่เป็นทรัสต์ได้ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>
<p>มาตรา ๘ ประเด็นเรื่องจำนวน ผู้ก่อตั้งทรัสต์</p>	<p>กรณีผู้ก่อตั้งทรัสต์มีหลายคน ใครมีอำนาจในการแต่งตั้งทรัสต์ยักเล็กหรือดำเนินการต่าง ๆ หรือต้องไปทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือหน่วยงานใด ๆ ทุกคน</p>	<p>กรณีผู้ก่อตั้งทรัสต์มีหลายคน ผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งทรัสต์หรือดำเนินการใด ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับที่ได้ระบุในสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p>
<p>มาตรา ๙ (๑) ประเด็นเรื่อง การกำหนดชื่อผู้ ก่อตั้งทรัสต์</p>	<p>การกำหนดชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์อาจไม่พอเพียงในการทำสัญญาควรต้องระบุรายละเอียดอื่น ๆ ให้ครบถ้วน เนื่องจากหากไปมีธุรกรรมกับสถาบันการเงินก็ต้องเปิดเผยตามกฎหมายฟอกเงินนั่นเอง และป้องกันคนชื่อซ้ำ ระบุตัวตนได้ไม่ชัดเจนและไม่สามารถทราบข้อเท็จจริงในเรื่องสัญญาชาติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ได้</p>	<p>การกำหนดรายการและข้อความที่บทบัญญัติมาตรา ๙ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องที่ควรมีกำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ สำหรับการระบุรายการหรือข้อความใดเพิ่มเติมก็เป็นไปตามที่คู่สัญญาตกลงกันได้ ซึ่งไม่ขัดแย้งกับร่างพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>(๒) ประเด็นเรื่อง รายการในสัญญา ก่อตั้งทรัสต์</p>	<p>เมื่อดูตามมาตรา ๑๔ กำหนดหลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทรัสต์ไว้ แสดงว่าในมาตรา ๙ ต้องมีกำหนดหลักเกณฑ์การเปลี่ยนทรัสต์เป็นข้อความบังคับไว้หรือไม่ครับ</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๙ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเพียงการกำหนดรายการและข้อความที่จำเป็นต้องมีเบื้องต้นในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หากในสัญญาก่อตั้งทรัสต์จะมีการกำหนดในเรื่องนี้เป็นเพิ่มเติม มีได้ห้ามไว้ แต่หากไม่มีหรือไม่ชัดเจน ให้ใช้ตามแนวทางมาตรา ๑๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>
<p>มาตรา ๑๐ ประเด็นเรื่อง การกำหนดผลทาง กฎหมาย</p>	<p>ควรระบุผลทางกฎหมายในกรณีที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขการระงับส่วนผู้รับประโยชน์หรือจัดสรรผลประโยชน์แก่บุคคลต่างด้าว หรือมีข้อความขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ หรือข้อกำหนดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ เช่น ให้ตกเป็นโมฆะ</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๑๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นภาระบัญญัติในส่วนของที่เกี่ยวกับบุคคลต่างด้าว หากเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นใด ก็ต้องยึดตามกฎหมายนั้นด้วย</p>

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
มาตรา ๑๑ ประเด็นเรื่อง ความเป็นเจ้าของ ทรัพย์สินใน กองทรัสต์	เข้าใจว่า ผู้รับประโยชน์คือทรัสต์ได้ เพราะกฎหมายห้ามทรัสต์เป็นผู้ก่อตั้งทรัสต์เข้าใจว่า กรณีมีข้อพิพาทกับบุคคลภายนอกผู้มีหน้าที่ต่อสู้คดีได้ มีเฉพาะทรัสต์ไม่ใช่ผู้ก่อตั้งทรัสต์อีกต่อไป รวมทั้งการถูกยึดอายัดทรัพย์ เจ้าหนี้ยึดทรัพย์นี้ได้ เพราะถือว่าทรัสต์เป็นเจ้าของทรัพย์สิน หรือต้องยึดจากผู้ก่อตั้งทรัสต์สรุปคือ ไม่เข้าใจว่า ใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินกันแน่	บทบัญญัติมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ผู้ก่อตั้งทรัสต์จะต้องโอนทรัพย์สินหรือก่อทรัพย์สินให้ใด ๆ ที่จะให้เป็นกองทรัสต์แก่ทรัสต์ ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ (๒) ของร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ชัดเจนให้ทรัสต์มีสิทธิตามกฎหมายเหนือกองทรัสต์ในฐานะผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สิน ดังนั้น ทรัสต์สินได้โอนให้เป็นของทรัสต์แล้ว
มาตรา ๑๒ ประเด็นเรื่อง ทรัสต์เมื่อเลิก ประกอบธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์	ตรงมาตรานี้นำจะรวมถึงการขาดคุณสมบัติของบุคคลเหล่านี้ เพิ่มเติมครับ เช่น การเลิกประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ (แต่ยังเป็นนิติบุคคล)	ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๒ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการให้ใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์แก่นิติบุคคลที่มีสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ดังนั้น หากเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวก็ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด
มาตรา ๑๓ ประเด็นเรื่อง การเปลี่ยนแปลง สัญญาก่อตั้งทรัสต์ ของผู้ก่อตั้งทรัสต์	ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดเพียงแค่ว่า “ผู้รับประโยชน์และทรัสต์อาจตกลงเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ได้แต่ต้องไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ในการก่อตั้งทรัสต์” หมายความว่า หากผู้ก่อตั้งทรัสต์ต้องการเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ก็ย่อมสามารถทำได้อยู่แล้ว โดยไม่ต้องกำหนดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้หรือไม่	บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้เปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ได้ และหากไม่ได้กำหนดไว้ ให้ผู้รับประโยชน์และทรัสต์ตกลงกัน ดังนั้น ผู้ก่อตั้งมีสิทธิกำหนดเรื่องการเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ได้ โดยระบุในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ หากไม่กำหนดไว้ก็จะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
มาตรา ๑๔ ประเด็นเรื่อง กรณีการเปลี่ยนแปลง ทรัสต์	ควรปรับถ้อยคำข้อ (๒) ให้ครอบคลุมถึงการสิ้นสุดสภาพของใบอนุญาตการประกอบธุรกิจอื่นที่สามารถประกอบธุรกิจทรัสต์ได้ นอกเหนือจากธนาคารพาณิชย์ด้วย เช่น บริษัทหลักทรัพย์ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔๗ เรื่อง การอนุญาตการประกอบธุรกิจทรัสต์ เช่น “ทรัสต์ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์ สิ้นสภาพนิติบุคคล หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๗”	ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว
	ตรงมาตรานี้ ในส่วนการสิ้นสุดสภาพธนาคารพาณิชย์ในเมื่อทรัสต์ไม่ได้มีเฉพาะธนาคารพาณิชย์ แต่มี บล. ด้วย จึงควรระบุให้ครอบคลุมการสิ้นสุดสภาพ บล. และควรกำหนดเหตุอื่น ๆ ไว้อีกครั้ง ซึ่งอาจมีได้ เช่น มีคำสั่งศาล หรือคำพิพากษาให้หยุด ฯลฯ	สำหรับประเด็นการกำหนดเหตุอื่น ๆ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๓) และ ๑๔ (๔) ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ครอบคลุมเพียงพอแล้ว
มาตรา ๑๕ ประเด็นเรื่อง การถอดถอนทรัสต์	ตามมาตรา ๑๕(๒) ผู้ก่อตั้งทรัสต์ไม่สามารถถอดถอนทรัสต์ได้ ถ้าไม่กำหนดในสัญญา	ผู้ก่อตั้งทรัสต์สามารถถอดถอนทรัสต์ได้ หากระบุเรื่องดังกล่าวไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์
	ตามมาตรา ๑๕ (๒) กรณีที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์ไม่ได้กำหนดในเรื่องการถอดถอนทรัสต์ไว้ ควรมีการกำหนดให้สอดคล้องกับการแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่	(๑) มาตรา ๑๕(๒) ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการกำหนดแนวทางการลาออกของทรัสต์หรือ

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>ตามมาตรา ๑๖ โดยกำหนดเพิ่มเติมว่า “<u>ให้เป็นไปตามมติของผู้รับประโยชน์หรือตามคำสั่งศาล</u>”</p> <p>เนื่องจากหากไม่กำหนดไว้อาจทำให้ผู้รับประโยชน์เพียงรายเดียวสามารถใช้อำนาจถอดถอนทรัสต์ได้ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรได้</p>	<p>ถูกถอดถอนจากการทำหน้าที่ของทรัสต์ในกรณีที่ไม่ได้มีกำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p> <p>(๒) กรณีมาตรา ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการกำหนดแนวทางการแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ที่มีได้กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p> <p>ดังนั้น กรณี (๑) และ (๒) เป็นเรื่องที่กำหนดแนวทางไว้เฉพาะเรื่อง ทั้งนี้ การถอดถอนทรัสต์ย่อมมีเหตุชัดเจนว่าไม่ได้จัดการกองทรัสต์ตามหน้าที่ที่กำหนดในสัญญาหรือพระราชบัญญัติซึ่งอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่กองทรัสต์ได้</p>
<p>มาตรา ๑๖</p> <p>(๑) ประเด็นเรื่องการแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่</p>	<p>เข้าใจว่า หากไม่มีกำหนดในสัญญาผู้ก่อตั้งทรัสต์ไม่มีอำนาจแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ในกรณีที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์มีได้กำหนดไว้ การแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ให้เป็นไปตามมติของผู้รับประโยชน์หรือตามคำสั่งศาล ทั้งนี้ การกำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ให้ผู้ก่อตั้งทรัสต์สามารถแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ ก็สามารถทำได้</p>
<p>(๒) ประเด็นเรื่องสิทธิของทรัสต์รายใหม่</p>	<p>เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการตีความและข้อโต้แย้งในการดำเนินงานของทรัสต์รายใหม่ว่า ทรัสต์รายใหม่จะมีสิทธิ โดยสมบูรณ์เมื่อใดในการทำหน้าที่ทรัสต์ จึงควรกำหนดให้ชัดเจนว่า ทรัสต์รายใหม่มีสิทธิหน้าที่เมื่อได้รับการแต่งตั้ง ดังนี้</p> <p>“มาตรา ๑๖ การแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ ให้กระทำได้ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ในกรณีที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์มีได้กำหนดไว้ การแต่งตั้งทรัสต์รายใหม่ให้เป็นไปตามมติของผู้รับประโยชน์หรือตามคำสั่งศาล ให้ทรัสต์รายใหม่มีสิทธิโดยสมบูรณ์เหนือกองทรัสต์เมื่อได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง และได้รับโอนทรัพย์สินหรือทรัพย์สินสิทธิหรือสิทธิใด ๆ ในกองทรัสต์จากทรัสต์รายเดิมแล้ว”</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๑๘ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ทรัสต์รายเดิมหรือทรัสต์รายที่เหลืออยู่ แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการตามที่ย้ำเป็นเพื่อให้ทรัสต์รายใหม่มีสิทธิโดยสมบูรณ์เหนือกองทรัสต์ ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๑๙ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้ชัดเจนให้ทรัสต์รายใหม่มีสิทธิและหน้าที่แทนทรัสต์รายเดิมหรือร่วมกับทรัสต์รายที่เหลืออยู่ แล้วแต่กรณี</p>
<p>มาตรา ๑๘</p> <p>ประเด็นเรื่องระยะเวลาในการดำเนินการของทรัสต์ให้แล้วเสร็จ</p>	<p>ควรกำหนดระยะเวลาที่ทรัสต์รายเดิมหรือทรัสต์รายที่เหลืออยู่ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรคสามให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการตีความและข้อโต้แย้งในการปฏิบัติงานของทรัสต์รายใหม่ ดังนี้</p> <p>“มาตรา ๑๘ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ ทรัสต์รายเดิมหรือทรัสต์รายที่เหลืออยู่ แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการตามที่ย้ำเป็นเพื่อให้ทรัสต์รายใหม่มีสิทธิโดยสมบูรณ์เหนือกองทรัสต์ และเพื่อให้ทรัสต์รายใหม่</p>	<p>ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<p>ทราบเกี่ยวกับการจัดการกองทรัพย์สินที่ผ่านมาและที่ต้องทำต่อไป ตลอดจนส่งมอบเอกสาร หลักฐาน และ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกองทรัพย์สินเพื่อให้ทรัพย์สินใหม่สามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ ทั้งนี้ ในการส่งมอบดังกล่าว ให้ทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่แล้วแต่กรณี ลงลายมือชื่อในหนังสือเพื่อรับรองความถูกต้องและครบถ้วนของสิ่งที่ส่งมอบให้ทรัพย์สินรายใหม่ และมอบหนังสือดังกล่าวให้ทรัพย์สินรายใหม่เก็บรักษาไว้ให้ทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทรัพย์สินรายใหม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ หากทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่มิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ทรัพย์สินรายใหม่ร้องขอต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินรายใหม่ได้มาซึ่งสิทธิเหนือกองทรัพย์สินได้ ในกรณีที่ทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่มิได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีความเสียหายเกิดขึ้นกับกองทรัพย์สินหรือผู้รับประโยชน์ ทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ หากความเสียหายเกิดขึ้นกับกองทรัพย์สินและทรัพย์สินรายใหม่ยังไม่มีสิทธิโดยสมบูรณ์ตามมาตรา ๑๙ ผู้รับประโยชน์อาจเรียกร้องค่าเสียหายจากทรัพย์สินรายเดิมหรือทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่เพื่อประโยชน์ของกองทรัพย์สินได้”</p>	
<p>มาตรา ๒๐ ประเด็นเรื่อง กรอบระยะเวลา การดำเนินการ ของทรัพย์สินใหม่</p>	<p>ควรระบุระยะเวลาที่ทรัพย์สินใหม่ต้องแจ้งการทำหน้าที่แทนทรัพย์สินเดิมต่อบุคคลภายนอกให้ชัดเจน โดยปรับถ้อยคำจากร่างดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เช่น “ให้ทรัพย์สินใหม่แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลภายนอกที่ตนทราบว่าเป็นคู่สัญญากับทรัพย์สินรายเดิมหรือกับทรัพย์สินที่เหลืออยู่ ว่าตนได้เข้าสวมสิทธิและหน้าที่แทนทรัพย์สินเดิมหรือร่วมกับทรัพย์สินรายที่เหลืออยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทรัพย์สินใหม่มีสิทธิโดยสมบูรณ์เหนือกองทรัพย์สิน”</p>	<p>ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๕ ประเด็นเรื่อง การทำนิติกรรม ของทรัพย์สินกับบุคคล ภายนอก</p>	<p>ควรกำหนด “การทำนิติกรรมหรือธุรกรรมต่าง ๆ กับบุคคลภายนอก” ให้ชัดเจนว่าเป็น “<u>การทำนิติกรรมหรือธุรกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของกองทรัพย์สิน</u>” เนื่องจากหากกำหนดไม่ชัดเจนอาจทำให้หมายรวมไป</p>	<p>บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ชัดเจนในการห้ามมิให้ทรัพย์สินกระทำการใดอันเป็นการขัดแย้งกับประโยชน์ของกองทรัพย์สินไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทรัพย์สินเองหรือประโยชน์ของผู้อื่น</p>

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ถึง “การทำนิติกรรมหรือธุรกรรมอื่น ๆ ที่ทรัสต์ทำ เพื่อการดำเนินธุรกิจตามปกติของทรัสต์เองได้”	
มาตรา ๒๙ ประเด็นเรื่อง การมอบหมายให้ ผู้อื่นจัดการ กองทรัสต์	ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้หน้าที่และ ความรับผิดชอบกับทรัสต์ในการบริหารจัดการ ทรัพย์สินทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น การบริหารทรัพย์สิน และการเก็บรักษาทรัพย์สินทุกประเภทในกองทรัสต์ รวมไปถึงการจัดทำบัญชีของทรัพย์สินของกองทรัสต์ แต่ละกอง หน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวสามารถ ถ่ายโอนไปให้บุคคลภายนอกได้หรือไม่	บทบัญญัติมาตรา ๒๙ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดไว้ชัดเจนให้ทรัสต์สามารถมอบหมายให้ผู้อื่น จัดการกองทรัสต์แทนได้ในกรณีที่การทำธุรกรรม ที่มีใช้เรื่องที่ต้องทำเฉพาะตัวและไม่จำเป็นต้องใช้ วิชาชีพเชี่ยวชาญ หรือโดยทั่วไปผู้เป็นเจ้าของ ทรัพย์สินซึ่งมีทรัพย์สินและวัตถุประสงค์ของ การจัดการในลักษณะทำนองเดียวกับกองทรัสต์ จะพึงกระทำในการมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดการแทน หรือในกรณีที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์กำหนดไว้เป็น อย่างอื่น
มาตรา ๓๕ ประเด็นเรื่องการ จัดการ กองทรัสต์ต่างจาก กำหนดในสัญญา	เห็นควรเพิ่มเติมข้อความลงในมาตรา ๓๕ ของร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการ จัดการกองทรัสต์ เช่นเดียวกับมาตรา ๔๓ ของ พระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้ “มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ทรัสต์จัดการกองทรัสต์ไม่ เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์หรือ พระราชบัญญัตินี้ ทรัสต์ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่ เกิดขึ้นแก่กองทรัสต์ <u>ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลอันสมควรเพื่อ ประโยชน์ของกองทรัสต์ ทรัสต์อาจขอความเห็นชอบ จากสำนักงาน ก.ล.ต. ก่อนที่จะจัดการกองทรัสต์เป็น อย่างอื่นให้ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้ง ทรัสต์ได้ และหากทรัสต์ได้จัดการตามที่ได้รับ ความเห็นชอบนั้นด้วยความสุจริตและเพื่อประโยชน์ที่ดี ที่สุดของกองทรัสต์แล้ว ทรัสต์ไม่จำเป็นต้องรับผิด ตาม วรรคหนึ่ง</u> ในกรณีที่เป็นการจัดการกองทรัสต์ร่วมกันของทรัสต์ หลายรายตามมาตรา ๓๑ ให้ทรัสต์ทุกรายรับผิดชอบ วรรคหนึ่งอย่างลูกหนี้ร่วม โดยความรับผิด ระหว่างทรัสต์ด้วยกันเองมิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วม มาใช้บังคับ แต่ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างกัน ของทรัสต์นั่นเองและไม่ว่าจะตกลงกันไว้เช่นใด ทรัสต์ รายที่พิสูจน์ได้ว่าตนได้คัดค้านหรือถูกกลั่นแกล้ง	เนื่องจากเจตนารมณ์ในการนำหลักกฎหมายทรัสต์ มาใช้ในการบริหารจัดการทรัพย์สินตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องการกำกับดูแล ความน่าเชื่อถือของทรัสต์ และอาจไม่เหมาะสม หากต้องให้หน่วยงานกำกับดูแลให้ความเห็นชอบ ในการดำเนินการจัดการกองทรัสต์ของทรัสต์ จึงกำหนดให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงาน ก.ล.ต. มีบทบาทหลักเฉพาะในหมวดการกำกับ ดูแลทรัสต์

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์หรือพระราชบัญญัตินี้ ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อทรัสต์รายอื่น”	
มาตรา ๓๗ ประเด็นเรื่องการ กำหนด ความรับผิด	การกำหนดความรับผิดของบุคคลที่ร่วมกระทำผิดกับทรัสต์มาตรา ๓๗ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของกองทรัสต์และผู้รับประโยชน์ด้วย จึงเห็นควรแก้ไขมาตรา ๓๗ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้ “มาตรา ๓๗ บุคคลได้รับโอนทรัพย์สินในกองทรัสต์หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือให้มีการโอนทรัพย์สินในกองทรัสต์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าทรัสต์ทำการโอนทรัพย์สินในกองทรัสต์ไม่เป็นไปตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์หรือพระราชบัญญัตินี้ หากการโอนเช่นนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่กองทรัสต์ บุคคลนั้นต้องรับผิดชอบร่วมกับทรัสต์ตามมาตรา ๓๖ อย่างลูกหนี้ร่วม โดยผู้รับประโยชน์มีสิทธิเรียกให้บุคคลดังกล่าวชดใช้ค่าเสียหายเพื่อประโยชน์ของกองทรัสต์ และให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม ความรับผิดตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจกำหนดให้บุคคลนั้นรับผิดชอบเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควรได้โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ในการมีส่วนร่วมของบุคคลนั้นในการก่อให้เกิดความเสียหายแก่กองทรัสต์ และรักษาผลประโยชน์ให้แก่กองทรัสต์และผู้รับประโยชน์”	บทบัญญัติในมาตรานี้เป็นการกำหนดให้ศาลพิจารณาถึงสัดส่วนในการรับผิดชอบร่วมกับทรัสต์ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิและความคุ้มครองให้แก่ผู้รับประโยชน์อยู่แล้ว
มาตรา ๔๒ ประเด็นเรื่องการ ชำระ หนี้สินของทรัสต์	มาตรา ๔๒ หมายถึง ทรัสต์จะบังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินกองทรัสต์ไม่ได้ ใช่ไหมครับ แม้จะมีคดีความกันก็ตาม อ่านครั้งแรกเข้าใจว่า ห้ามหยิบยืมทรัพย์สินจากกองทรัสต์มาชำระหนี้ของทรัสต์ วรรคสอง หมายถึง หากทรัสต์ ไม่ล้มละลาย ไม่สิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจะยึดอายัดทรัพย์สินในคดีแพ่งได้ เพราะถือเป็นทรัพย์สินของทรัสต์ใช่ไหมครับ	หลักการสำคัญของทรัสต์นั้น ทรัพย์สินในกองทรัสต์ไม่อยู่ ภายใต้การบังคับชำระหนี้ส่วนตัวของทรัสต์ แม้ทรัสต์จะล้มละลายก็ตาม
มาตรา ๔๓ (๑) ประเด็นเรื่อง กรณีการสิ้นสุด ของทรัสต์	การสิ้นสุดของทรัสต์ตาม (๖) ควรกำหนดเงื่อนไขเวลาเงื่อนไขเพิ่มเติม เช่น ไม่สามารถหาผู้รับประโยชน์ได้ภายในเจ็ดวัน ส่วนตาม (๘) เห็นว่า ไม่ใช่เหตุให้ทรัสต์สิ้นสุด แต่ น่าจะเป็นเหตุให้ทรัสต์ตั้งไม่ได้ เพราะขัดกับกฎหมายมาแต่แรกทีไปกำหนดแบบนี้ตามมาตรา ๑๔	บทบัญญัติมาตรา ๙ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดไว้ชัดเจนว่าต้องระบุผู้รับประโยชน์ไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้การเปลี่ยนแปลงทรัสต์สามารถทำได้ตามที่กำหนด ไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ดังนั้น การที่สัญญา

ประเด็นและมาตราที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
(๒) ประเด็นเรื่อง ถ้อยคำกำหนด กรณีการสิ้นสุดลงของทรัสต์	<p>เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๔๓ (๓) ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้</p> <p>“มาตรา ๔๓ ทรัสต์ย่อมสิ้นสุดลงตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เมื่อได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของสัญญาก่อตั้งทรัสต์ครบถ้วนแล้ว</p> <p>(๒) ผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ตกลงเลิกสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p> <p>(๓) ผู้รับประโยชน์และทรัสต์ตกลงเลิกสัญญาก่อตั้งทรัสต์ ในกรณีที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ถึงแก่ความตายตกลงเลิกสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p> <p>(๔) ครบกำหนดระยะเวลาของทรัสต์ตามสัญญาก่อตั้งทรัสต์</p> <p>(๕) เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เลิกทรัสต์ตามเหตุในมาตรา ๒๑ หรือเหตุอื่นตามที่ทรัสต์หรือผู้รับประโยชน์ร้องขอ</p> <p>(๖) เมื่อปรากฏว่าไม่มีผู้รับประโยชน์เหลืออยู่</p> <p>(๗) เมื่อปรากฏว่าไม่มีทรัพย์สินในกองทรัสต์เหลืออยู่</p> <p>(๘) เมื่อปรากฏเหตุที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แต่สัญญาก่อตั้งทรัสต์กำหนดไว้มิให้มีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์”</p>	<p>ก่อตั้งทรัสต์กำหนดไว้มิให้มีการเปลี่ยนแปลงทรัสต์ จึงไม่ขัดต่อบทบัญญัติดังกล่าว</p> <p>ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็นดังกล่าวแล้ว</p>
(๓) ประเด็นเรื่อง การกำหนดเงื่อนไขกรณีการสิ้นสุดลงของทรัสต์	<ul style="list-style-type: none"> เห็นควรเพิ่มข้อกำหนดถึงเงื่อนไขการสิ้นสุดทรัสต์ในมาตรา ๔๓ นี้ให้สอดคล้องกับข้อเสนอของธนาคารแห่งประเทศไทยตามข้อ ๔ ด้วย โดยกำหนดว่าทรัสต์ย่อมสิ้นสุดลง “เมื่อปรากฏว่าเหลือทรัสต์เป็นผู้รับประโยชน์เพียงฝ่ายเดียว” เพื่อป้องกันการขัดแย้งทางผลประโยชน์ของทรัสต์ เห็นควรกำหนดเงื่อนไขการสิ้นสุดทรัสต์ข้อ (๓) ให้ชัดเจนว่า “การตกลงสิ้นสุดทรัสต์ระหว่างผู้รับประโยชน์และทรัสต์ต้องไม่ขัดต่อเจตนารมณ์ในการก่อตั้งทรัสต์” เช่นเดียวกับข้อกำหนดการเปลี่ยนแปลงสัญญาก่อตั้งทรัสต์ตามมาตรา ๑๓ เพื่อไม่ให้เกิดการตกลงดังกล่าวขัดต่อเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ 	<p>ประเด็นย่อยที่ ๑ : เนื่องจากได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อห้ามทรัสต์เป็นผู้รับประโยชน์แล้ว ดังนั้น จึงไม่ต้องกำหนดเงื่อนไขการสิ้นสุดลงของทรัสต์ในลักษณะดังกล่าว</p> <p>ประเด็นย่อยที่ ๒ : มิได้กำหนดเงื่อนไขการสิ้นสุดลงของทรัสต์ในลักษณะดังกล่าว เนื่องจากหากกำหนดอาจเกิดกรณีที่คู่สัญญาอาจไม่สามารถตกลงเลิกสัญญาก่อตั้งทรัสต์ได้เลยเนื่องจากคิดเงื่อนไขที่กำหนดโดยเจตนารมณ์ในการก่อตั้งทรัสต์</p>

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
มาตรา ๔๗ ประเด็นเรื่องผู้ที่อาจ ขออนุญาตเป็น ทรัสต์	ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในกรณีของผู้ขอประกอบ หน้าที่เป็นทรัสต์ หากบริษัทแม่เป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัท ลูก เป็นบริษัทหลักทรัพย์ สามารถให้ประกอบ หน้าที่ทรัสต์ได้ทั้ง ๒ บริษัทหรือไม่	ผู้มาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ต้องมี คุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๔๗ ของ ร่างพระราชบัญญัตินี้ หากเข้าเงื่อนไขที่กฎหมาย กำหนดก็สามารถประกอบธุรกิจเป็นทรัสต์ได้
มาตรา ๕๓ ประเด็นเรื่องการ แบ่งแยกทรัพย์สิน ในกองทรัสต์	ควรกำหนดเรื่องการแบ่งแยกทรัพย์สินในกองทรัสต์ เพื่อรวมเป็นทรัพย์สินของผู้รับประโยชน์ตามข้อ (๒) ไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ชัดเจน โดยไม่ จำเป็นต้องให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง เพื่อให้เป็น หลักเกณฑ์เดียวกันสำหรับผู้รับประโยชน์ทุกรายของ ทุกกองทรัสต์ เช่น กำหนดให้แบ่งแยกทรัพย์สินใน กองทรัสต์ที่จะนำมารวมเป็นทรัพย์สินของผู้รับ ประโยชน์จากงบการเงินของกองทรัสต์ตามสัดส่วน การรับผลประโยชน์ของผู้รับประโยชน์แต่ละราย	สำหรับการกำหนดรายละเอียดและหลักเกณฑ์ตาม กฎหมายอื่น ควรกำหนดเป็นระดับกฎกระทรวง จะมีความเหมาะสมกว่าที่จะกำหนดในร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้
มาตรา ๖๐ - ๘๖ ประเด็นเรื่องบท กำหนดโทษ	ควรปรับบทลงโทษให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งไม่ได้กระทบกับบุคคล ในวงกว้างเช่นเดียวกับธุรกรรมในตลาดทุน ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งจะใช้เป็นกฎหมายกลาง ใช้สำหรับกรณีทั่วไป และเป็นเรื่องของคู่สัญญาที่เป็น ภาคเอกชนที่จะตกลงกัน จึงเห็นว่าควรกำหนดโทษ ทางอาญาเฉพาะกรณีทรัสต์ที่กระทำทุจริตฉ้อโกง เท่านั้น	เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีขึ้นเพื่อนำหลัก กฎหมายทรัสต์มาใช้ในการบริหารจัดการทรัพย์สิน เป็นการทั่วไป ประกอบกับมีการกำกับดูแลเฉพาะ ในเรื่องทรัสต์ ซึ่งต้องกระทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและระมัดระวังยิ่งผู้มีวิชาชีพ ดังนั้น บทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ทรัสต์จึงอยู่ ในระดับเดียวกัน
มาตรา ๗๐ ประเด็นเรื่องระวาง โทษ ทางอาญา	ตามมาตรา ๗๐ ไม่มีข้อกำหนดเอาผิดกรรมการ ของทรัสต์เงื่อนไขให้ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน ตามมาตรา ๘๒ - ๘๓ ก็ไม่มีความผิดเช่นเดียวกัน แต่มีบทลงโทษ กรรมการของทรัสต์ที่ปฏิบัติผิดกฎหมาย ตามมาตรา ๗๘ - ๘๑	บทกำหนดโทษที่กำหนดในบทบัญญัติมาตรา ๘๒ และ ๘๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มิได้เป็นการระวาง โทษที่บัญญัติไว้สำหรับการกระทำความผิดตามมาตรา ๗๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น ผู้ที่กระทำ ผิดตามบทบัญญัติมาตรา ๘๒ และ ๘๓ ของร่าง พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ใน บทบัญญัติดังกล่าว ไม่ว่าจะมีการกระทำความผิดตาม บทบัญญัติมาตรา ๗๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือไม่ก็ตาม
มาตรา ๘๒ ประเด็นเรื่องแก้ไข คำผิด	เห็นควรแก้ไขคำผิดในมาตรา ๘๒ ดังนี้ “มาตรา ๘๒ ผู้ใดผู้ใดก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ หรือมาตรา ๘๑ ไม่ว่าจะด้วยการใช้ บังคับ ชู เชิญ จ้างวาน ยุยงส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด ผู้นั้นเป็น	ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามความเห็น ดังกล่าวแล้ว

ประเด็น และมาตรา ที่เกี่ยวข้อง	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ”	
มาตรา ๘๕ ประเด็นเรื่องกิจการ หรือ ข้อมูลลับ	ตรง “ล่วงรู้กิจการของบุคคลอื่น” ขอเพิ่มคำว่า “กิจการหรือข้อมูล” เนื่องจากข้อความต่อมาคือ “อันเป็นกิจการหรือข้อมูล” เนื้อหาจะได้สอดคล้องกันครับ	ถ้อยคำในบทบัญญัติมาตรา ๘๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกับถ้อยคำในบทบัญญัติมาตรา ๙๒ ของพระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงนับได้ว่ามีเนื้อหาสอดคล้องกันดีแล้ว
ประเด็นอื่น ๆ (๑) การกำกับ ดูแลของ คณะกรรมการ ก.ล.ต.	การที่สำนักงาน ก.ล.ต. เข้ามาควบคุมดูแลการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะสามารถดำเนินการครอบคลุมสินทรัพย์ทุกประเภทได้หรือไม่ หากเป็นสินทรัพย์ที่ไม่ได้อยู่ในตลาดการเงิน อาทิ สินทรัพย์ทางด้านอสังหาริมทรัพย์ หรือในกรณีของสินทรัพย์ของสะสมที่มีค่า (อาทิ รูปภาพ นาฬิกา พระเครื่อง หรือเครื่องประดับ) ซึ่งมีหลากหลายประเภทมาก ๆ และบางประเภทจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่างมาก	ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้จำกัดประเภททรัพย์สิน ทั้งนี้ ทรัพย์สินต้องเป็นไปตามที่สัญญาก่อตั้งทรัสต์จะกำหนดไว้ และความพร้อมของทรัสต์ที่จะบริหารจัดการทรัพย์สินนั้น
(๒) การถ่ายเท ทรัพย์สินไปนอก ประเทศ	บุคคลผู้มีความมั่งคั่งสูง มีความต้องการเฉพาะตนที่แตกต่างกัน อาทิ ต้องการเพิ่มความมั่งคั่ง หรือต้องการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุน สินค้าในตลาดการเงินในประเทศยังไม่หลากหลายมากพอที่จะสามารถรองรับความต้องการนี้ได้เท่าสินค้าในต่างประเทศ แม้ว่าในอนาคตร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้แล้วก็ตาม สินทรัพย์ในประเทศไทยก็ยังมีโอกาสที่จะถูกถ่ายเทออกไปบริหารจัดการนอกประเทศเพิ่มขึ้นอยู่ดี	ทรัสต์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพย์สินได้ตามที่กำหนดในสัญญาก่อตั้งทรัสต์ และผู้ที่จะมาใช้ทรัสต์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปโดยสมัครใจ
(๓) นโยบาย ธปท.	ตามนโยบายของ ธปท. ที่สนับสนุนการให้นำเงินลงทุนออกนอกประเทศเพื่อให้การบริหารจัดการสินทรัพย์ของนักลงทุนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในเชิงนโยบายแล้วจะขัดกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่	ทรัสต์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเพียงเครื่องมือกลไกการบริหารจัดการทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพและนโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยไม่น่าจะขัดกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
(๔) กรอบระยะเวลา ของคณะกรรมการ ก.ล.ต.	รายละเอียดประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่สำนักงาน ก.ล.ต. เป็นผู้ควบคุม ยังไม่ได้มีการกำหนดออกมา คาดว่าใช้เวลาประมาณเท่าใดเนื่องจากงานบางประเภทอยู่ในขอบเขตที่ ก.ล.ต. รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกัน มีงานอีกหลายประเภทที่อยู่นอกเหนือจากที่สำนักงาน ก.ล.ต. ทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบัน	กรอบระยะเวลาการดำเนินงานดังกล่าวอยู่ในดุลยพินิจของหน่วยงานที่กำกับดูแล คือ สำนักงาน ก.ล.ต.

๔.๒ การประชุมหารือฯ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ และการประชุมหารือฯ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ มีประเด็นที่มีการแสดงความเห็นและคำชี้แจง สรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>๑. วัตถุประสงค์และขอบเขตของการใช้ทรัสต์</p> <p>มาตรา ๔ ทรัสต์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การระดมทุน (๒) การจัดการทรัสต์ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน (๓) การจัดการทรัสต์ที่มีลักษณะเป็นทรัสต์เพื่อการประกอบธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับดูแลทรัสต์ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นโมฆะ</p>	<p>ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมมีความเห็น ดังนี้</p> <p>เห็นควรเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของทรัสต์</p> <p>๑) ต้องมีวัตถุประสงค์ไม่เป็นการห้ามโดยกฎหมาย</p> <p>๒) ต้องมีวัตถุประสงค์ไม่เป็นการจงใจให้เจ้าหนี้ไม่ได้รับชำระหนี้ (เพื่อป้องกันมิให้ผู้ก่อตั้งทรัสต์นำทรัพย์สินที่มีเจ้าหนี้อื่น อาทิ เจ้าหนี้จำนำหรือ จำนอง มาเป็นทรัพย์สินในการจัดตั้งทรัสต์)</p>	<p>ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วดังนี้</p> <p>มาตรา ๔ ทรัสต์ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการทรัพย์สินส่วนบุคคล และต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) วัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายเป็นการพันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>๒) การระดมทุนจากประชาชน</p> <p>๓) การจัดการทรัสต์ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน</p> <p>๔) การจัดการทรัสต์ที่มีลักษณะเป็นทรัสต์เพื่อการประกอบธุรกิจที่มีกฎหมายกำกับดูแลทรัสต์ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นโมฆะ</p>
<p>๒. การจัดตั้งทรัสต์อาจจะขัดกับหลักกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายไทย</p>	<p>ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมมีความเห็น ดังนี้</p> <p>หลักกรรมสิทธิ์ในระบบกฎหมาย Common Law สามารถแบ่งแยกออกจากกันได้ โดยกรรมสิทธิ์เป็นของทรัสต์และผู้รับประโยชน์ ไม่สอดคล้องกับหลักการเรื่องกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.)</p>	<p>เห็นควรคงไว้ตามเดิม เนื่องจาก</p> <p>๑) ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ก่อตั้งโอนทรัพย์สินให้ทรัสต์ ดังนั้น ทรัสต์เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ ส่วนผู้รับประโยชน์มีสิทธิตรวจสอบให้ทรัสต์ปฏิบัติตามสัญญาหรือที่กฎหมายกำหนด และมีสิทธิติดตามเอาทรัพย์สิน ซึ่งไม่ได้เป็นการแบ่งแยกกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอันจะขัดต่อบทบัญญัติตาม ป.พ.พ.</p> <p>๒) การใช้หลักการก่อตั้งทรัสต์แนวทางเดียวกับกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน จะทำให้หน่วยงานอื่นและผู้มาใช้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่เกิดความสับสนในกฎหมายทรัสต์ทั้งสองฉบับ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
<p>๓. กรอบเวลาการสิ้นสุดของทรัสต์ กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของกองทรัสต์ไม่เกิน ๑๐๐ ปี</p>	<p>ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมมีความเห็นดังนี้ ควรกำหนดระยะเวลาสูงสุดของทรัสต์ไม่เกิน ๒๐ ปี ตามมาตรา ๑๙ ของ พ.พ. เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีบุคคลย่อมมีความสามารถในการทำนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน นอกจากนี้ หากกำหนดระยะเวลาของทรัสต์ยาวนานเกินไปก็จะส่งผลให้ทรัพย์สินในกองทรัสต์เป็นทรัพย์สินนอกพาณิชย์</p>	<p>เห็นควรคงไว้ตามเดิม เนื่องจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของกองทรัสต์ไม่เกิน ๑๐๐ ปี เพื่อให้ทรัสต์ดูแลจัดการทรัพย์สินเป็นเวลาพอสมควรที่จะจัดการกองทรัสต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประมาณ ๒ ชั่วโมงคน (๑๐๐ ปี) เป็นเวลาที่เหมาะสม ๒) ทำให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนของทรัพย์สินของบุคคลทั่วไปตั้งแต่รายเล็กไปจนถึงกลุ่มธุรกิจของครอบครัวขนาดใหญ่ ที่ต้องการใช้ผู้เชี่ยวชาญมาบริหารทรัพย์สินของตน ๓) อายุกองทรัสต์ยาว แต่สัญญาก่อตั้งทรัสต์สามารถระบุให้จำหน่ายทรัพย์สินได้ จึงมีการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ โดยไม่เกิดทรัพย์สินนอกพาณิชย์ ๔) หากกำหนดเวลาการสิ้นสุดของทรัสต์น้อยเกินไปส่งผลให้มีการนำเงินออกไปตั้งทรัสต์ในต่างประเทศ เช่น เดิม ซึ่งอาจเสียเปรียบด้านการทำธุรกิจเมื่อเทียบกับประเทศสิงคโปร์ ซึ่งกฎหมายทรัสต์ของสิงคโปร์ กำหนดอายุกองทรัสต์ไม่เกิน ๑๐๐ ปี
<p>๔. การมีผลของทรัสต์ ไม่ต้องจดทะเบียนกองทรัสต์</p>	<p>ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมมีความเห็นดังนี้ ควรกำหนดให้ทรัสต์ต้องจดทะเบียนกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแล ก่อนที่ทรัสต์จะมีผลตามกฎหมาย โดยในทะเบียนต้องระบุรายละเอียดให้ครบถ้วน เพื่อให้บุคคลภายนอกสามารถตรวจสอบก่อนเข้าทำนิติกรรมกับทรัสต์ได้</p>	<p>เห็นควรคงไว้ตามเดิม เนื่องจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ทรัสต์ที่จะมาจัดตั้งกองทรัสต์มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับความตกลงของผู้ก่อตั้งทรัสต์ หากกำหนดให้มีการจดทะเบียนจะสร้างความไม่สะดวกและความยุ่งยากที่ต้องให้ลงทะเบียนหรือจดทะเบียน ซึ่งรวมทั้งขาดความคล่องตัว ทั้งนี้ ในมาตรา ๒๗ ของร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดเกณฑ์การแจ้งให้บุคคลภายนอกที่ทรัสต์ทำนิติกรรมหรือธุรกรรมต่าง ๆ ได้ทราบการกระทำในฐานะทรัสต์ ๒) โดยปกติการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์สามารถปฏิบัติได้เหมือนกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ซึ่งมีการประสานกับกรมที่ดินแล้ว ๓) กรณีทรัพย์สินอื่น ๆ สามารถตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินในกองทรัสต์ได้ ๔) กรณีการจดทะเบียนจะกระทบต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้ก่อตั้งทรัสต์และผู้รับประโยชน์

ประเด็น	ความคิดเห็น	คำชี้แจง
		ทำให้บุคคลอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ได้ทำ ธุรกรรมใดกับทรัสต์ก็สามารถล่วงรู้ทรัพย์สิน เป็นการปฏิบัติที่แตกต่างจากประเทศสิงคโปร์และ อาจจะขัดต่อหลักการของทรัสต์ในการให้ ความเป็นส่วนตัวของเจ้าของกรรมสิทธิ์ใน ทรัพย์สิน
๕. การกำกับดูแลทรัสต์ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง เป็นผู้รักษาการตาม ร่างพระราชบัญญัติฯ	ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมมีความเห็น ดังนี้ ทรัพย์สินที่สามารถนำมาก่อตั้งเป็น กองทรัสต์ตามมาตรา ๗ นั้นมีความ หลากหลาย และมีความเกี่ยวข้องกับ หลายหน่วยงาน เช่น สถาบันการเงิน กระทรวงยุติธรรม ศาลยุติธรรม เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดให้กำกับดูแล และให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (รมว. กค.) เป็นผู้รักษาการตาม ร่างพระราชบัญญัติฯ มีความครอบคลุม หรือไม่	เห็นควรคงไว้ตามเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้กำกับดูแล เฉพาะทรัสต์ โดยสำนักงาน ก.ล.ต. จะเป็นผู้กำกับ การปฏิบัติหน้าที่ของทรัสต์ ไม่ได้กำกับดูแลทรัพย์สิน ในกองทรัสต์ ซึ่งไม่ได้กระทบต่อทรัพย์สินที่มีความ เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และสำนักงาน ก.ล.ต. มี ความเหมาะสมและมีความชำนาญเมื่อเทียบกับ หน่วยงานอื่น ๆ โดยสำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ภายใต้การ กำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ดังนั้น การ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำกับ ดูแลจึงมีความเหมาะสม

๔.๓ การเปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ (ร่างพระราชบัญญัติฯ) เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่
๑๓ เมษายน ๒๕๖๑

ไม่มีผู้มาแสดงความคิดเห็น

๕. ข้อคัดค้านต่อหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

- ไม่มี -

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ได้นำความคิดเห็นบางประเด็นจากการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นมาปรับแก้ไขแล้ว